

ikke tillægge Lovforslaget nogen stor Betydning med Hensyn til en Forbedring af Skoleundervisningen.

Derimod har Lovforslaget jo en mere vidtrækkende Betydning med Hensyn til Lærernes Lønning, og jeg indrømmer, at der her er Grund til at gøre en Forandring i den bestaaende Tilstand og sørge for, at Lærernes Naar blive forbedrede, men jeg tror rigtignok, at en Del af de Klager, vi have hørt fra Lærernes Side, hidrøre fra den uheldige Kaldelsesmaade, der nu er gældende, og som medfører, at det tit er meget vanskeligt for en Lærer, hvor ikke tilfældige Forhold kunne gøre sig gældende, at blive forflyttet. Jeg paastøner, at Regeringen har fremsat et Forslag, som jeg anser for at være en Forbedring i saa Henseende, men desværre er det andet Ting ikke gaaet ind derpaa. Det Forslag, som det andet Ting har fremsat om Lærerkaldelsen, anser jeg ubetinget for at være et Tilbagestridt, som jeg følgende ikke kan gaa med til. Jeg vil da foretrække den bestaaende Tilstand frem for det Forslag, som er fremkommet fra det andet Ting. — Hvad selve Lønningerne angaar, da vil jeg kunne stemme for det Forslag til Lønninger, som det andet Ting har opstillet i det Forslag, som nu er kommet til os. Jeg anser disse Lønningsforbedringer for moderate, og jeg tror ikke, der kan gøres nogen væsentlig Indvending derimod, men jeg sætter rigtignok ogsaa dette Spørgsmaal om Lønningsforbedringen i en vis Forbindelse med hele Spørgsmaalet om Lærerkaldelsen, thi skal Staten udrede saa mange Penge som et Par Millioner, er det ogsaa aldeles naturligt, at Staten faar større Indflydelse paa Besættelsen af Lærereembederne, end den nu har, og jeg kan ikke forstaa den Modstand, der i det andet Ting er rettet mod Ministerens Forslag med Hensyn til Kaldelsen. Kommunen vilde jo dog beholde en vis Indflydelse, selv om den ogsaa blev noget begrænset imod, hvad den har været tidligere; den vilde jo dog i alt Fald have Indstillingsret blandt 6 Ansøgere.

Hvad nu denne Sag i øvrigt angaar, da skal jeg først udtale, at jeg i det væsentlige vil kunne slutte mig til Regeringens Forslag, som det blev forelagt i Begyndelsen af Sessjonen. I Folketingets Forslag derimod er der indkommet flere Bestemmelser, som jeg paa ingen Maade kan tiltræde og ikke anser for Forbedringer, men snarere for det modsatte. Disse ere nu imidlertid omtalte af saa mange ærede Talere, og navnlig nu af den sidste ærede Taler, saa jeg ikke skal trætte det høje Ting med at komme ind paa

den, men blot med et Par Ord omtale min Stilling dertil.

Med Hensyn til Mulkerne, er jeg ikke saa ganske enig med den højtærede Minister. Det lod til, at den højtærede Minister kunde acceptere Folketingets Forslag. Jeg vil virkelig fraraade Folketingets Mulkeringsforslag, thi selv om det nuværende Mulkeringsystem ikke paa nogen Maade kan fyldestgøre alle Fordringer — der kan jo være adskillige Mangler ved det — anser jeg det dog for ubetinget bedre end det Forslag, Folketinget har fremsat, og navnlig er Tilstanden bleven betydelig bedre efter Regeringens sidste Circulære af 1890. Det er en stor Fordel at have bestemte Regler at gaa efter med Hensyn til Mulkering, saa at man kan sige: Saaledes er det bestemt i Loven, den skal vi følge, og derfor skal Du mulkeres. Folketingets Forslag derimod, tror jeg, hvad ogsaa den ærede sidste Taler berørte, vil føre med sig, at der vil blive meget lidt Mulkering.

Hvad Skolekommissionens Sammensætning angaar, da anser jeg den ogsaa for meget uheldig efter Folketingets Forslag. Jeg vil ikke opgibe det mere konservative Valg til Skolekommissionen, som vi nu have, nemlig at det sker af Sogneraadet, og jeg tror virkelig heller ikke, der vil vindes det allermindste, eller at vi ville faa Skolekommissionerne bedre sammensatte derved, at Valget sker efter den almindelige Valgret i Kommunerne, al den Stund der desværre er saare liden Interesse blandt Befolkningen for Skoleundervisningen. Det tror jeg, at jeg kan sige med Sandhed, thi det er virkelig Tilfældet, at ved Skoleeksamenene møder saa at sige aldrig nogen af Behøerne eller Forældrene for at høre, hvorledes Børnenes Kundskaber ere. Jeg har overværet saa mange Eksamener, og har set, det er saaledes — ja, en enkelt kan maasse være til Stede, men som oftest er der i Virkeligheden ingen. Vi skulle altsaa ikke vente at faa bedre Valg til Skolekommissionen, fordi det skal ske efter den almindelige Valgret, end naar det sker som nu, af Sogneraadet. Jeg skal intet have imod, at der i Stedet for, at Sogneraadet nu vælger 2, bliver indsat, at det vælger et Par flere, saaledes at det bliver 5. — Dernæst maa jeg ogsaa bestemt holde paa, at Præsten skal vedblive at være født Formand, det anser jeg for ganske absolut nødvendigt.

Med Hensyn til Religionsundervisningen kan jeg heller ikke gaa ind paa Folketingets Forslag om, at Bibelhistorie skal lægges til Grund; jeg vil ikke have nogen